

въ Еионъ⁵²⁾. Него хвалѣлъ постоянно и дѣцата му, останали живи въ Персія, били отъ него най-много почитани. И наистина Богесъ билъ заслужилъ голѣма похвала. Когато билъ обсажданъ отъ атинянитѣ⁵³⁾ и отъ Милтиадовия синъ Кимонъ, ако и да ималъ възможность да склучи договоръ и да се върне въ Азия, не искалъ това да направи, за да не си помисли царьтъ, че отъ страхъ е запазилъ живота си, ами изтраялъ до край. Когато вече нѣмало никаква храна въ крѣпостъта, натрупалъ една голѣма клада, убилъ жена си и дѣцата, наложницитѣ и слугитѣ си и ги хвърлилъ въ огъня; послѣ прѣсналъ отъ стѣната въ Стримонъ всичкото злато и сребро отъ града, слѣдъ което се хвърлилъ въ огъня. Затова той съ право се похвалява отъ персийцитѣ чакъ до днешенъ день.

9. *Походътъ на Ксеркса прѣзъ Тракия; покоряване на тракийскитѣ племена; флотата пристига въ Термейския заливъ; броятъ на войската, която се присъединила въ Европа къмъ Ксеркса.*

VII 108. Отъ Дорискъ Ксерксъ продължилъ пѣтя си къмъ Елада: всички народи, които срѣщалъ по пѣтя си, принуждавалъ ги да взематъ участие въ похода. Както казахъ вече по-рано, цѣлата страна до Тесалия била покорена и плащала данъ на царя: била покорена отъ Мегабаза и послѣ отъ Мардония. По пѣтя отъ Дорискъ Ксерксъ миналъ най-първо покрай само-тракийскитѣ укрѣпени мѣста⁵⁴⁾, отъ които най-последно къмъ западъ е градътъ съ име Месемврия; слѣдъ него иде веднага тасоския градъ Стрима. Между тия два града по срѣдата тече рѣка Лисъ, чиято вода тогава не била достатъчна за Ксеркс-овата войска, ами прѣсѣхнала. Тая мѣстность въ старо врѣме се наричала Галаика, а сега се нарича Бриантика⁵⁵⁾; по право и тая областъ принадлежи на киконцитѣ.

⁵²⁾ Крѣпостъ на тракийския брѣгъ и то на лѣвия брѣгъ на Струма, 25 стадии далечъ отъ Амфиполисъ.

⁵³⁾ Въ 476 г. пр. Хр.

⁵⁴⁾ Основани отъ Самофрака, за да осигури владѣнията си на материка. Месемврия не бива да се смѣсва съ другата Месемврия на Черно море.

⁵⁵⁾ У Ливий XXXVIII 41 *Priaticus Campus* (при Мароней): народътъ у Плиния n. h. IV 41 се нарича *Priantae*.